

Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, 1922-08-06, iš Bavarijos - į Berlyną

Mielas Vandukai[,] aš vélei kalnuose - aukštai ir toli.

Mielas Vandukai[,] aš vélei kalnuose [1] - aukštai ir toli. 5 val. rytą Tu dar turbūt tebemiegi ir jaust nejunti - kad aš taip toli tau dūmoju! Dar saulėlės nesimato, bet jau daug kas susikėlo, tik mano kompanionas baisiai durnas - niekaip negaliu prikelt.

Šiandie dar tokia didelė kelionė, dar ant tokios aukštos viršūnės keltis ir dar šiandie grįžt į Miuncheną - nēr blogesnio daikto, kaip su durnu kompanionu iškeliauti. Trauk jį galas.

O aš jau nebeatsimenu nei dienu, nei mėnesio skaitliaus, rodos, kad šiandie sekmadienis - ar dar užtiks Tave šis laiškėlis Lietuvoj[,] ar gal jau būsi išvažiavus į Berlyną?

Jau penkios su puse valandos, kaip lipu ant šio bjaurybės kalno [2] ir vis negaliu užlipti. Jau nebetoli - beliko kokia valanda beėiti, bet ką gi kad negaliu toliau - tokia padūkus saulė, taip kepina, sniego tiek daug ir taip jis padūkusiai blizga, aš visai nebegaliu žiūrėti. Jei toliau eičiau - galėčiau visai apakti. Ir dabar dar nežinau, kuo gali baigtis.

Aš dar neregėjau tokios beprotiškos šviesos. Dabar esu 2400 metrų aukštumoj visai vienas - pamečiau kompanioną.

Reginiai savo išdidumu net žiaurūs, o aš laukiu[,] sulaukt negaliu debesėlio, kad galėčiau akis atverti.

Reikės leistis žemyn[.]

Turbūt jau sudegiau saulėj. Vienmarškinis įsikasiau į sniegą ir meldžiaus debesėlio - jis neužėjo! Išsityniau veidą ir akis lašiniais, ant galvos užsirišau sniego prisikrovęs abrūsą ir persiverčiau per viršūnę! Ir nusileidžiau keliais, kur nieks nevaikšto.

Visas kūnas dega, o aš apsvaigęs nuo saulės ir išpūdžių: tiek įstabaus, tiek nepaprasto regėjau!

Ką aš duočiau, kad tu tai regėtai, kad tu taip saule ir aukštybėmis apsvaigtai.

Tiek žiaurių, pašėlusių išpūdžių aš nesu nuo Kaukazo laikų pergyvenęs! Ar pražydo tau šiandie nors spindulėlis saulužės[,] Vandukai mano mylimas?

O aš juo aukščiau buvau, juo daugiau saulės ir platybės mačiau - juo daugiau tave dainavau.

Bučiuoju tave[,] Vandukėli mylimas!

Tavo Baliukas

KOMENTARAI

[1] Balys Sruoga su bičiuliu Faustu Kirša rengėsi kopti į 1 651 metrų aukščio Kreuzeck kalną Wetterstein kalnų grandinėje Bavarijoje.

[2] Kalbama apie Al্পspitze - 2 628 metrų aukščio kalną Bavarijoje. Vėliau Balys Sruoga šiame atvirlaiškyje abstrakčiai nurodytas kelionės vietas konkretino: „Buvom Kreuzeck, kėlėmės į Al্পspitz. Bet Kreuzecke nakvot taip šalta, kad ten iškentę porą nakčių daugiau pasilikt drąsos nebeturėjom. Tai nusiritom į apačią ir atsidūrėm Oberammergau. Čia apsistojom kiek „šilčiau“ - turim net kūrenamą kambarį. Iš ryto ropojam į kalnus, vakare vėl drožiam atgal“ (Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, iš Bavarijos - į Būgius, 1922-08-10, in: *LLTI BR*, f. 53, b. 659, l. 1v).